

توفیق توبه را از خود نگیریم

معاون تهذیب حوزه علمیه ایلام با بیان این‌که «باید همواره امیدوار به آمرزش از سوی پروردگار بود» گفت: همین‌که انسان قلباً از گناه خود پشیمان و ناراحت باشد، این مقدمه توبه است، بعد باید به جبران این گناه کار نیک انجام دهد.

معاون تهذیب حوزه علمیه ایلام با بیان این‌که «باید همواره امیدوار به آمرزش از سوی پروردگار بود» گفت: همین‌که انسان قلباً از گناه خود پشیمان و ناراحت باشد، این مقدمه توبه است، بعد باید به جبران این گناه کار نیک انجام دهد. حجت‌الاسلام والمسلمین یونس گلی در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، منطقه ایلام، اظهار کرد: در روایت آمده است که خداوند از توبه بندگان به اندازه کسی که عقیق است اما بعد از مدتی بچه او به دنیا می‌آید خوشحال‌تر می‌شود، کسی که زاد و توشه‌اش را در بیابان گم کرده و بعد از مدتی پیدا می‌کند خداوند از او خوشحال‌تر می‌شود و یا از تشنه‌ای که به آب می‌رسد خداوند از توبه بنده خود شادمان‌تر می‌شود.

معاون تهذیب حوزه علمیه استان ایلام گفت: توبه به معنای لغوی یعنی بازگشت از گناه، اما در اصطلاح به معانی مختلفی در قرآن آمده است، از جمله رجوع از طبیعت حیوانی و انتقال به حالت روحانی و انسانی و نزدیکی به خداوند، وقتی که انسان توفیق توبه پیدا می‌کند مسلماً از طرف خداست و همین توفیق تضمینی برای پذیرش توبه فرد از سوی پروردگار است.

وی با اشاره به آیه 118 سوره توبه، «... ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ؛ ... سپس خدا رحمتش را شامل حال آنها کرد، (و به آنان توفیق داد) تا توبه کنند، خداوند بسیار توبه‌پذیر و مهربان است» تصریح کرد: انسان باید توبه را همواره در برنامه خود داشته باشد، در آیات مختلف قرآن خداوند بندگان خود را به توبه تشویق می‌کند و این نشان از اهمیت توبه در زندگی همه ماست.

گلی با تأکید بر رعایت شرایط توبه حقیقی از گناهان، گفت: همین‌که انسان قلباً از گناه خود پشیمان و ناراحت باشد این مقدمه توبه است، بعد باید به جبران این گناه کار نیک انجام دهد، مثلاً در حق‌الناس باید حق آن طرف مقابلمان را ادا کنیم، زیرا حق‌الناس اهمیت بیشتری دارد، چیزی که توبه ما را به حد کمال می‌رساند این است که آن حقوقی را که از دیگران ضایع کردیم جبران کنیم.

معاون تهذیب حوزه علمیه استان ایلام با اشاره به مثال‌هایی از توبه پیامبران، بیان کرد: این داستان‌هایی که در قرآن به آنها اشاره شده و حتی روایات تاریخی از توبه گناهکاران انسان را خیلی امیدوار می‌کند، مثل توبه قاتل حضرت حمزه عموی پیامبر(ص) و خیلی اشخاص دیگر، خداوند در آیه 70 سوره فرقان می‌فرماید، «إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا؛ مگر کسانی که توبه کنند و ایمان آورند و عمل صالح انجام دهند، که خداوند گناهان آنان را به حسنات مبدل می‌کند و خداوند همواره آمرزنده و مهربان بوده است!».

وی با بیان این‌که «خداوند شرک را نمی‌بخشد اما پایین‌تر از آن را مورد بخشش قرار می‌دهد» گفت: باید همواره امیدوار به آمرزش از سوی پروردگار بود، خداوند در آیه 53 سوره زمر می‌فرماید «قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ؛ بگو: «ای بندگان من که بر خود اسراف و ستم کرده‌اید! از رحمت خداوند نومید نشوید که خدا همه گناهان را می‌آمرزد، زیرا او بسیار آمرزنده و مهربان است» وقتی که وحشی که به آن صورت عمومی پیامبر(ص) را به قتل می‌رساند بخشیده می‌شود پس چگونه ما امیدوار نباشیم.